

C

CHÍNH SÁCH ĐÁP ỨNG LẠI CÁC CÁO BUỘC VỀ LẠM DỤNG TÍNH DỤC

Tài liệu này trình bày các chính sách của Giáo Phận Camden liên quan đến các cáo buộc về lạm dụng tính dục, bao gồm cả những cáo buộc liên quan đến trẻ vị thành niên theo *Quy Tắc 2* đòi hỏi trong *Các Quy Tắc Cần Thiết Của Chính Sách Cho Giáo Phận/Giáo Phận Chính Thống Xử Lý Các Cáo Buộc về Lạm Dụng Tính Dục Các Vị Thành Niên Bồi Linh Mục hay Phó Tế*. (từ đây trở đi sẽ gọi là *Quy Tắc*).

Mục đích duy nhất của *chính sách* này là để đặt ra một yếu tố cụ thể, nhưng quan trọng, của sứ mệnh cứu độ mà Chúa Kitô đã trao phó cho Giáo Hội. Theo luật của tiểu bang New Jersey, nó không thiết lập bất kỳ quyền pháp định cho bất kỳ ai hoặc tổ chức nào và không phải là một cuốn cẩm nang của nhân viên hay một bản hợp đồng.

1. Định nghĩa.

Đối với các mục đích của *chính sách* này, những điều sau đây được định nghĩa:

"Nhân Viên Trả Lời Giáo Phận" có nghĩa là người được chỉ định bởi Giáo Phận để: 1) nhận đơn khiếu nại, 2) thông báo cho các người đại diện được chỉ định và các cơ quan của giáo hội, và 3) thông báo cho điều phối viên hỗ trợ, người lo cho việc chăm sóc mục vụ hiện tại của người bị lạm dụng tính dục. Ba chức năng này có thể được thực hiện bởi các cá nhân được Giám Mục chỉ định.

"Nhân viên" có nghĩa là một người đang làm việc cho Giáo phận hay một cơ quan nào khác của Giáo phận

"Người Đại Diện" có nghĩa là người đã được chỉ định theo *Biên Bản Ghi Nhớ của Sự Hiểu Biết* để làm người liên lạc chính giữa giáo phận/giáo phận chính thống và cơ quan chức năng truy tố. (*Biên Bản Ghi Nhớ của Sự Hiểu Biết*, Điều 4).

"*Biên Bản Ghi Nhớ giữa Một Số Tổ Chức và Các Công Tố Viên của Quận Về Báo Cáo của Một Số Vi Phạm*" (*Biên Bản Ghi Nhớ của Sự Hiểu Biết*) đã được ký bởi các Giám Mục Giáo Phận/Giáo Phận Chính Thống và Chủ tịch và Công Tố Viên của các quận phù hợp trong tháng 12 năm 2002. Và nó đòi hỏi các giáo phận/giáo phận chính thống nói chung phải báo cáo về công tố viên của tỉnh hợp lý.

"Nhân Viên Khác Của Giáo Hội" có các cáo buộc lạm dụng tính dục cho công tố viên của quận thích hợp. nghĩa là một nhân viên, nhà thầu độc lập, tình nguyện viên hoặc cá nhân nào đó tham gia vào bất kỳ các mục vụ, công việc, việc làm hoặc dịch vụ của bất kỳ thể loại nào, một cách kết hợp với Giáo phận hay thay mặt cho Giáo Phận và/hoặc bất kỳ cơ quan nào có liên quan hoặc liên kết với các Giáo Phận.

"Linh mục" và "phó tế" có nghĩa là người đã được phong linh mục và phó tế Công giáo.

"Lạm dụng tính dục" có nghĩa là vi phạm bất kỳ tội sau đây theo luật New Jersey, hoặc một cố tình hay âm mưu để vi phạm bất kỳ tội nào sau đây:

- Tấn công tính dục và hành hung tính dục, như được định nghĩa trong N.J.S.A.2C: 14-2;
- Quan hệ tính dục hình sự và trảm trọng hơn quan hệ tính dục hình sự, như quy định tại N.J.S.A. 2C: 14-3;
- Lạm dụng trẻ em, theo quy định tại N.J.S.A. 9: 6-1, 9: 6-3 và 9: 6-8, 21. Thuật ngữ lạm dụng trẻ em bao gồm bất kỳ hành vi cấu thành tội gây nguy hiểm an sinh của một đứa trẻ, như được định nghĩa trong N.J.S.A. 2C: 24-4, bao gồm, nhưng không giới hạn, hành vi tính dục sẽ làm giảm hoặc làm hư hại đạo đức của trẻ em, tội chụp ảnh hoặc quay phim một đứa trẻ tham gia vào một hành vi tính dục bị nghiêm cấm như quy định tại N.J.S.A. 2C: 24-4b (3), các hành vi phạm tội của việc phân phối các nội dung khiêu dâm trẻ em theo quy định tại N.J.S.A. 2C: 24-4b4 (a), các hành vi phạm tội của việc sở hữu hoặc xem phim ảnh khiêu dâm trẻ em như quy định tại N.J.S.A. 2C: 24-4b4 (b), về tội dụ dỗ, lôi kéo trẻ em theo quy định tại N.J.S.A. 2C: 13-6, và tội tà dâm theo quy định tại N.J.S.A. 2C: 14-4b khi tội phạm xúc phạm đến nạn nhân ở thời điểm nạn nhân dưới 18 tuổi. (Xem *Biên Bản Ghi Nhớ*).

"Lạm dụng tính dục" được mô tả trong Giáo Hội là "lạm dụng tính dục hoặc khai thác tính dục của trẻ vị thành niên và các hành vi mà một người trưởng thành sử dụng trẻ em như một đối tượng để thỏa mãn tính dục." (*Các Quy Tắc*, Lời nói đầu.) Quy tắc phải được xem xét trong việc đánh giá một cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên là cách cư xử hay sự giao tiếp với trẻ vị thành niên hội đủ tiêu chuẩn xét theo bề ngoài, vi phạm nghiêm trọng của điều răn thứ sáu. (*Các Quy Tắc*, Lời nói đầu).

"Người Điều Phối Hỗ Trợ" có nghĩa là người đã được chỉ định để phối hợp hỗ trợ cho việc chăm sóc tức thời người bị lạm dụng tính dục.

2. **Cho dù các nạn nhân là người lớn hay trẻ vị thành niên, tất cả các khiếu nại về lạm dụng tính dục bởi linh mục, phó tế và các nhân viên giáo hội khác sẽ được chuyển đến Văn Phòng Trả Lời của Giáo Phận.**
 - a. Mỗi lời cáo buộc lạm dụng tính dục sẽ được coi là xứng đáng để điều tra khi các Nhân Viên Trả Lời Giáo Phận nhận được.
 - b. Để hỗ trợ cho việc đánh giá các cáo buộc, các Nhân Viên Trả Lời của Giáo Phận sẽ duy trì một biên bản cho mỗi cáo buộc.

3. **Tên và thông tin liên lạc của các Nhân Viên Trả Lời Giáo Phận sẽ được công chúng dễ dàng tiếp xúc.**
4. **Các Nhân Viên Trả Lời Của Giáo Phận sẽ chuyển tiếp tất cả các khiếu nại đến những người đại diện đã được chỉ định, họ sẽ chuyển tiếp các khiếu nại đến các công tố viên quận như đã ghi trong *Biên Bản Ghi Nhớ của Sự Hiểu Biết*.**
 - a. "Các giáo phận/giáo phận chính thống sẽ tuân giữ tất cả các luật dân sự đối với các báo cáo của về cáo buộc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên đến các nhà chức trách dân sự và sẽ hợp tác trong việc điều tra với họ. Trong mỗi trường hợp, giáo phận/giáo phận chính thống sẽ tư vấn và hỗ trợ quyền lợi của một người để thực hiện báo cáo với cơ quan công quyền." (*Quy Tắc 11*).
5. **Các Nhân Viên Trả Lời Giáo Phận sẽ chuyển tiếp tất cả các khiếu nại đến Người Điều Phối Hỗ Trợ và họ sẽ đảm bảo rằng những giúp đỡ cần thiết sẽ được cung cấp ngay lập tức cho những nạn nhân đã bị lạm dụng tính dục.**
 - a. "Các giáo phận/giáo phận chính thống sẽ liên lạc với những nạn nhân/người sống sót và gia đình họ và sẽ biểu lộ sự quan tâm chân thành đến tinh thần và cảm xúc của họ." (*Hiến Chương, Điều 1*) Sự giúp đỡ này sẽ bao gồm tư vấn cá nhân, trợ giúp tinh thần, các nhóm hỗ trợ, và các phục vụ xã hội khác dưới sự thoả thuận của các nạn nhân và giáo phận/giáo phận chính thống. (*Hiến Chương, Điều 1*).
 - b. Trong thời điểm thích hợp, "thông qua việc tiếp xúc với nạn nhân và gia đình, các giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống hay đại diện của họ sẽ gặp gỡ các nạn nhân, lắng nghe với sự kiên nhẫn và tình thương về những kinh nghiệm và mối quan tâm của họ, và chia sẻ 'ý nghĩa sâu xa của sự liên đới và quan tâm' thể hiện bởi Đức Thánh Cha trong bài chia sẻ của mình cho các Hồng Y của Hoa Kỳ và các Hội Nghị viên. Mục vụ tiếp cận này do các giám mục hoặc đại biểu của giám mục cũng sẽ hướng đến đức tin cộng đồng, nơi đó lạm dụng tính dục xảy ra." (*Hiến Chương, Điều 1*).
6. **Các Nhân Viên Trả Lời Giáo Phận sẽ chuyển tiếp tất cả các khiếu nại đến Giám Mục và Ban Duyệt Trình Giáo Phận.**
 - a. Để hỗ trợ các giám mục giáo phận/giáo phận chính thống, mỗi giáo phận cũng sẽ có một Ban Duyệt Trình và sẽ hoạt động như một tư vấn bảo mật cho các giám mục để giảm bớt trách nhiệm của giám mục. Các chức năng của Ban Duyệt Trình có thể bao gồm:
 1. tư vấn cho giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống đánh giá về tổ cáo lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và xác định các chức vụ phù hợp;

2. xem lại các chính sách của giáo phận/giáo phận chính thống về đối phó với lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên;
 3. cung cấp tư vấn về tất cả các khía cạnh của những trường hợp này, cho dù trong quá khứ hay tương lai; và
 4. theo nhận định của các giám mục, góp ý cho giám mục trong việc đánh giá các cáo buộc lạm dụng tính dục của người lớn.
- b. Ban Duyệt Trình sẽ bao gồm ít nhất năm người tuyệt đối thanh liêm và phán xét tốt trong hiệp thông hoàn toàn với Giáo Hội.
 - c. Đa số các thành viên của Ban Duyệt Trình sẽ là những người bình thường, không phục vụ hay là nhân viên của giáo phận.
 - d. Ít nhất một thành viên sẽ là linh mục.
 - e. Ít nhất một thành viên có chuyên môn đặc biệt trong điều trị lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên.
 - f. Đức Giám Mục, đại biểu của Giám mục, và những người khác được chỉ định bởi các Đức Giám mục, có thể tham dự những phần họp trong đó thông tin được trình bày với Ban Duyệt Trình và Ban Duyệt Trình cho khuyến nghị. Họ có thể tham dự các phần họp khác tùy thuộc vào ý của Ban Duyệt Trình. Những người khác chỉ có thể tham dự các cuộc họp theo lời mời hoặc với sự đồng ý của Ban Duyệt Trình và chịu sự hạn chế như Ban Duyệt Trình yêu cầu. Mong muốn rằng các nhà Tư pháp tham gia vào các cuộc họp của Ban Duyệt Trình (*Quy Tắc 5*). Vì các Tư pháp có trách nhiệm truy tố bất kỳ phiên tòa hình sự trước một tòa án giáo hội, ông có thể tham dự các cuộc họp và thảo luận, nhưng không thể bỏ phiếu trong các quyết định và khuyến nghị của Ban Duyệt Trình.
 - g. Các chức vụ sẽ có nhiệm kỳ trong năm năm, có thể được gia hạn, và bất cứ ai được chỉ định sẽ tiếp tục là một thành viên của Ban Duyệt Trình cho đến khi người kế nhiệm được bổ nhiệm. Các Giám mục có thể bổ nhiệm người thay thế, theo cơ sở đặc biệt, trong sự phù hợp với các tiêu chí nêu trên, để thay thế những thành viên không thể tham dự một cuộc họp đặc biệt nào đó của Ban Duyệt Trình.

7. Ban Duyệt Trình Giáo Phận sẽ đánh giá các cáo buộc và đưa ra lời khuyên cho Đức Giám Mục.

- a. Trừ khi các cơ quan truy tố yêu cầu khác, Ban Duyệt Trình sẽ có mặt kịp thời để đánh giá các cáo buộc.
- b. Khi đưa ra đánh giá của mình, Ban Duyệt Trình có thể xem xét thông tin và bằng chứng thu thập được trong bất kỳ sự xét lại nào của cáo buộc đang diễn ra.

- c. Các bị cáo không đòi hỏi phải gặp Ban Duyệt Trình và bất kỳ sự từ chối gặp gỡ nào sẽ không được hiểu là một sự thừa nhận tội lỗi.
 - d. Vì lợi ích của thủ tục, kể từ thời điểm được thông báo chính thức các cáo buộc của mình, bị cáo được khuyến khích có sự giúp đỡ dân sự và giáo hội. (*Quy Tắc 6 và Quy Tắc 8a*). Các bị cáo cũng có quyền, nếu anh chọn, bổ nhiệm cho bản thân một người đại diện. Người này có thể là luật sư của bị cáo hoặc người khác. (CIC, luật 1481, 1482 và CCEO, luật 1139, 1140).
 - e. Trong việc hỗ trợ các giám mục trong đánh giá về một cáo buộc, Ban Duyệt Trình sẽ đưa lời khuyên về việc liệu có "đủ bằng chứng" để đảm bảo một quá trình áp đặt hình phạt đối với bị cáo. (CIC luật 1718 và CCEO luật 1469). Vai trò của Ban Duyệt Trình không phải là để quyết định rằng lời cáo buộc là minh bạch. Bất kỳ quyết định cuối cùng nào liên quan đến tội lỗi và trách nhiệm của giáo sĩ bị cáo và có hay không một hình phạt có thể được áp đặt với đức giám mục, hoặc với một tòa án giáo hội mà cuối cùng phải xác định có tội hay không tội của bị cáo đã được chứng minh với *sự chắc chắn về luân lý*.
- 8. Đức Giám Mục sẽ xem xét lời khuyến nghị của Ban Duyệt Trình, và nếu cần, tiến hành điều tra riêng của mình.**
- 9. Trước khi kết thúc cuộc điều tra sơ bộ, (CIC. luật 1719 và CCEO, kinh điển 1470), chính các Giám mục hoặc thông qua người đại diện lắng nghe nhà Tư pháp (CCEO, luật 1469,3), bị cáo, nếu người đó chưa có cơ hội để được nghe (CCEO, luật 1469,3), và hai hoặc nhiều thẩm phán hoặc các chuyên gia pháp luật khác, nếu các giám mục thận trọng thấy phù hợp để làm như vậy. (CIC, luật 1.718,3 và CCEO, luật 1469,3).**
- 10. Trong trường hợp lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên, khi Đức Giám mục thấy rằng có đủ bằng chứng để đảm bảo một quy trình xử phạt bị cáo, ông sẽ thông báo cho Bộ Giáo lý Đức tin và áp dụng các biện pháp phòng ngừa. (*Quy Tắc 6*).**
- a. Các biện pháp phòng ngừa bao gồm: loại bỏ bị cáo ra khỏi ban phụng vụ thánh thể hoặc bất kỳ văn phòng Giáo hội, việc ép buộc hoặc cấm cư trú ở một nơi nhất định, và cấm tham gia công khai trong Thánh Lễ đang khi chờ kết quả của quá trình điều tra. (*Quy Tắc 6*). Ngoài ra, các Giám mục có thể loại bỏ bất cứ các chức vụ được giao trước đó và hạn chế hoặc loại bỏ những thẩm quyền khác, và các Giám mục có thể hướng dẫn các linh mục không mặc trang phục tu sĩ, vì lợi ích của Giáo Hội và của chính mình, trong khi chờ đợi kết quả của quá trình điều tra. (*Quy Tắc 8B và 9*).
 - b. Nếu trường hợp trái lại bị cấm theo quy tắc, vì lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên là một hành vi phạm tội nghiêm trọng, Đức Giám Mục sẽ áp dụng theo Hội Đoàn Giáo lý Đức Tin để bãi miễn, trong khi đưa ra lý do mục vụ thích hợp. (*Quy Tắc 8a*).

- c. Mỗi thủ tục nói trên sẽ được thực hiện bằng văn bản và bằng phương tiện của nghị định để các linh mục bị ảnh hưởng có được cơ hội của cầu viện phù hợp với giáo luật. (CIC, *Quy Tắc* 1734ff; CCEO, luật 999ff).
- d. Bị cáo có thể được yêu cầu để tìm kiếm, và có thể được khuyến khích để tự nguyện tuân thủ, một giám định y khoa và tâm lý thích hợp tại một cơ sở được đôi bên, bị cáo và giáo phận, cùng chấp nhận, miễn là điều này không cản trở việc điều tra chính quyền dân sự. (*Quy Tắc* 7 và *Hiến Chương*, Điều 5).

11. Trong trường hợp lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên, Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin sẽ tự xét xử hoặc có thể, sẽ chỉ đạo Đức Giám Mục để xét xử.

- a. Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin sẽ xác định xem có đủ bằng chứng cho Đức Giám mục khởi tố hoặc áp đặt một hình phạt. (Xem Phụ lục cho hướng dẫn chung về các thủ tục quy định của giáo luật).

12. Ngay cả một hành vi lạm dụng tính dục trẻ em bởi một linh mục hay phó tế được thừa nhận hoặc được thiết lập sau một quá trình điều tra phù hợp với giáo luật, linh mục hay phó tế vi phạm đó sẽ bị trục xuất vĩnh viễn khỏi sứ vụ của giáo hội, kể cả việc bị trục xuất khỏi hàng giáo sĩ trong trường hợp cho phép. (CIC, luật 1395 §2; và CCEO, luật 1453 §1) và (*Quy Tắc* 8).

- a. "Một linh mục hay phó tế vi phạm sẽ được hỗ trợ những giúp đỡ chuyên nghiệp cho việc chữa bệnh và an toàn cho mình, cũng như cho mục đích phòng ngừa." (*Hiến Chương*, Điều 5).

13. Trong mọi thời điểm, giám mục có quyền hành về quản trị, thông qua một hành vi hành chính, đề cất chức t giáo sĩ vi phạm, loại trừ hoặc hạn chế chức năng của giáo sĩ vi phạm, và để hạn chế quyền phục vụ linh mục của giáo sĩ vi phạm. (*Quy Tắc* 9).

14. Linh mục hay phó tế có thể yêu cầu được miễn phục vụ trong hàng giáo sĩ bất cứ lúc nào. "Trong những trường hợp đặc biệt, các giám mục có thể yêu cầu của Đức Thánh Cha việc sa thải linh mục hay phó tế từ hàng giáo sĩ đương nhiệm, ngay cả khi không có sự đồng ý của linh mục hay phó tế." (*Quy Tắc* 10).

15. Khiếu nại về lạm dụng tính dục của người lớn sẽ được xử lý theo quy định của giáo luật, luật dân sự, và *Biên Bản Ghi Nhớ của Sự Hiểu Biết*. Giáo phận có thể trả lời khiếu nại như vậy phù hợp với mục từ 1 đến 7 của chính sách này.

16. Giáo phận cởi mở và minh bạch trong giao tiếp về việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên trong khi luôn luôn tôn trọng sự riêng tư và danh tiếng của những người có liên quan. (*Hiến Chương*, Điều 7).

17. Mọi quan tâm sẽ luôn luôn được thực hiện để bảo vệ quyền lợi của tất cả các bên liên quan, đặc biệt là những người đã bị lạm dụng tính dục cũng như người bị tố cáo. Khi những lời buộc tội đã được chứng minh là vô căn cứ, mọi thứ sẽ được thực hiện từng bước một để khôi phục lại thanh danh của người bị vu cáo. (*Quy Tắc 13*).
18. Những tiêu chuẩn giáo phận của các hành vi trong đời sống linh mục và những ranh giới thích hợp cho hàng giáo sĩ và cho bất kỳ nhân viên giáo hội khác ở vị trí được tin tưởng và thường tiếp xúc với trẻ em và thanh thiếu niên phải rõ ràng và minh bạch. (*Hiến Chương, Điều 6*).
19. Giáo phận sẽ thiết lập các chương trình "môi trường an toàn", và sẽ làm rõ cho các giáo sĩ và tất cả các thành viên của cộng đồng về các tiêu chuẩn ứng xử của hàng giáo sĩ và những người khác ở vị trí được tin tưởng đối với việc lạm dụng tính dục. (*Hiến Chương, Điều 12*).
20. "Các giáo phận sẽ đánh giá lại lý lịch của tất cả các nhân viên của giáo phận và giáo xứ mà có liên lạc thường xuyên với trẻ vị thành niên. Đặc biệt là, họ sẽ sử dụng các nguồn năng lực của pháp luật và các cơ quan khác trong cộng đồng. Thêm vào đó, họ sẽ sử dụng đầy đủ các kỹ thuật sàng lọc và đánh giá trong việc quyết định các ứng cử viên phù hợp cho phong chức. "(Cuộc Họp Toàn Quốc của Hội Đồng Giám Mục Công giáo, *Chương Trình Đào Tạo Linh Mục, 1993, số 513*)."
21. Không được chuyển đi bất cứ một linh mục hoặc phó tế có hành vi lạm dụng tính dục đối với bất kỳ người nào. Chuyển nhượng một linh mục hay phó tế cho việc cư trú, tạm thời hay không, là tùy thuộc vào nhiều điều kiện.
- a. Không có linh mục hay phó tế nào có hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên có thể được chuyển giao đến giáo phận/giáo phận chính thống hoặc một giáo tỉnh khác. Trước khi một linh mục hay phó tế có thể được chuyển thậm chí tạm thời để cư trú ở một giáo phận hoặc tỉnh tôn giáo khác, giám mục của đương sự hoặc nhân viên thẩm quyền giáo hội sẽ chuyển tiếp, một cách bí mật, đến giám mục và nhân viên thẩm quyền địa phương (nếu có) về nơi đề nghị cư trú và tất cả các thông tin liên quan đến bất kỳ hành vi lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên và bất kỳ thông tin khác cho thấy rằng đương sự đã hoặc có thể là một mối nguy hiểm cho trẻ em hay người trẻ tuổi. Điều này sẽ được áp dụng ngay cả khi linh mục hay phó tế sẽ cư trú tại các cộng đồng địa phương của một viện nghiên cứu của đời sống thánh hiến hay dòng tu (hoặc, trong các Giáo Hội Đông Phương, như một thầy tu hay tôn giáo khác, trong một xã hội của cuộc sống thông thường theo các cách thức của tôn giáo, trong một dòng tu kín, hoặc trong hình thức khác của đời sống thánh hiến hay xã hội của đời sống tông đồ) . Mỗi giám mục hoặc nhân viên thẩm quyền giáo hội, người nhận linh mục hay phó tế từ bên ngoài địa phận của mình sẽ nhận được những thông tin cần thiết liên quan đến bất kỳ hành động

lạm dụng tính dục trẻ em trong quá khứ của linh mục hay phó tế bị nghi vấn (*Quy Tắc 12*).

22. "Giám mục của giáo phận/giáo phận chính thống và các quan chức cao cấp của các viện giáo sĩ hoặc đại biểu của họ sẽ gặp gỡ định kỳ để phối hợp vai trò của họ liên quan đến các vấn đề về những lời cáo buộc đến một thành viên giáo sĩ của một tu viện mục vụ trong giáo phận/giáo phận chính thống." (*Hiến Chương, Điều 15*).

23. Chính sách này sẽ được đánh giá lại thường kỳ bởi Đức Giám Mục.

- a. Để hỗ trợ Giám mục trong việc chuẩn bị cho việc đánh giá đề xuất trong *Quy Tắc 1*, Chính sách này sẽ được đánh giá một năm kể từ ngày có hiệu lực.
- b. Các chính sách và thủ tục quy định trong tài liệu này có thể được sửa đổi bất cứ lúc nào trong toàn bộ hoặc một phần bởi Giám mục với những sửa đổi được nộp cho ban Hội Nghị Hoa Kỳ của các Giám Mục Công Giáo trong thời hạn ba tháng. (*Quy Tắc 2*).

24. Chính sách này sẽ được phổ biến và công bố cho công chúng.

PHỤ LỤC

THỦ TỤC CHUNG ĐƯỢC CUNG CẤP BỞI LUẬT GIÁO HỘI

- a. Trong một phiên tòa để thu thập bằng chứng trong cuộc điều tra sơ bộ được trình bày trong đơn khiếu nại hoặc bản cáo trạng, được gọi là một *libellus* [*tài liệu*], đến một nhóm gồm ít nhất ba vị linh mục chánh án được bổ nhiệm để xét xử phiên tòa này. Tại thời điểm này, các bị cáo có quyền: biết, ít nhất là trong một cách tổng quát, tính chất của hành vi bị cáo buộc là lạm dụng tính dục và các bằng chứng hoặc chứng minh được cung cấp để hỗ trợ các cáo buộc này (CIC giáo luật 1504, 2° và CCEO, giáo luật 1187 2°); để được luật sư đại diện; để được nghe ở thời điểm thích hợp, cung cấp bằng chứng cho chính mình, và hành động khác phù hợp với các chỉ tiêu về thủ tục của giáo luật.
- b. Trường hợp bị truy tố bởi Người Bảo Vệ Công Lý và bị cáo được đại diện bởi một luật sư mà đương sự bổ nhiệm hay do các thẩm phán chỉ định nếu bị cáo không làm như vậy. Nạn nhân, bị cáo và những người khác có thể được yêu cầu cung cấp bằng chứng cho các thẩm phán, và những thẩm phán này cũng có thể tìm kiếm những bằng chứng khác mà họ cho là cần thiết để đạt được một quyết định. Các thẩm phán phải xem xét liệu các chứng cứ được thiết lập, với sự chắc chắn về luân lý đạo đức, thực trạng của việc lạm dụng tính dục trẻ vị thành niên, có hay không bị cáo thực sự phạm tội, và mức độ mà tội của bị cáo là tăng hoặc giảm nhẹ tùy theo hoàn cảnh. Các thẩm phán được yêu cầu phải đạt được một quyết định bị cáo có phạm tội hay không và đến mức độ nào, nếu có tội, những hình phạt nào được áp dụng. Cả hai người bảo vệ công lý cũng như bị cáo có quyền kháng cáo về sự phạm tội và về hình phạt. Sự kháng cáo được thực hiện ngay lập tức và chỉ kháng cáo đến Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin. Thậm chí nếu không có kháng cáo quyết định của thẩm phán phải được nộp cho Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin để được phê chuẩn.
- c. Hội Đoàn có thể chỉ đạo giám mục tiến hành về hành chính, có nghĩa là bằng một sắc lệnh, nếu bị cáo đã thừa nhận trách nhiệm về các hành vi bị cáo của mình, và nếu hình phạt của đương sự là không bị trục xuất khỏi hàng giáo sĩ. Bị cáo cần được giáo hội tư vấn nếu đương sự chưa được như vậy. Giám mục trong quá trình này sẽ cho bị cáo biết về những cáo buộc và chứng cứ nếu đương sự chưa làm và sẽ cung cấp cho bị cáo có cơ hội để tự bào chữa (CIC, giáo luật 1720, và CCEO, giáo luật 1486). Người Bảo vệ Công Lý và một công chứng viên của giáo hội là một linh mục có mặt khi giám mục hoặc đại biểu của đương sự gặp bị cáo (CCEO, giáo luật 1486). Giám mục xem xét vấn đề với sự giúp đỡ của hai Hội thẩm (giáo luật 1720) và sau đó ban hành một nghị định, giải thích lý do theo luật và trong thực tế, để áp đặt hình phạt. Bị cáo có thể nhờ sự giúp đỡ của Hội Đoàn Giáo Lý Đức Tin để kháng án. Sự cầu cứu này phải được thực hiện trong vòng mười ngày kể từ ngày nhận được nghị định (CCEO, giáo luật 1486, CIC, giáo luật 1734).